

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	6.	13.	20.	27.
Trnava	F. Varga	R. Špalek	P. Mihajlowsk	K. Badinský
Sereď	M. Kern	D. Dubovský	K. Badinský	F. Varga
Piešťany	K. Badinský			

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Trnava, študijná skupina - kniha Zjavenie	Kapitulská 23	19:00 hod.
Utorok Cirkev na skale – prednášky	Kapitulská 23	18:00 hod.
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:30 hod.
Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:30 hod.
Piatok Študijná skupina - Evanjeliá	on line	19:00 hod.
Sobota: Sobotná škola		09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45 hod.
Populárnejšia pobožnosť		14:00 hod.

CITÁTY

„Boh je pokoj a upokojuje všetko a hľadiť na neho, na pokoj sám, znamená upokojiť sa.“ (Bernard z Clairvaux)

„Nebojte sa dokonalosti – nikdy ju nedosiahnete.“ (Salvator Dali)

„Žobráci a chorí sú nato, aby nám ukázali, že je možné uniesť osud oveľa ťažší. Aby sme videli, ako veľa sme dostali.“ (Anton Srholec)

„Život je ozvena. Čo odošleš, príde späť. Čo zaseješ, to zožneš. Čo dáš, to dostaneš. Čo vidíš v druhých, existuje v tebe.“ (Neznámy autor)

NARODENINY:

„Očakávaj na Hospodina, buď silný, a nech je mocné tvoje srdce, a očakávaj na Hospodina!“ (Žalm 27,14)

Trnava	Sereď
5. Denisa Baroi Marcinková	6. Alexandra Dananaiová
6. Jozef Brezina	15. Dana Holbíkova

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOĽUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

APRÍL 2024

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

AKO SA ČLOVEK STÁVA NENÁBOŽENSKÝ? (2)

PRIVATIZÁCIA

Človek sa pod vplyvom privatizácie naďalej stáva nenáboženským. Privatizácia znamená, že sa považuje za neprípustné hovoriť o náboženstve na verejnosti. Náboženstvo sa čoraz viac obmedzuje na sféru súkromného života. Prichádza mi na myseľ známe príslovie: "Sú dve veci, o ktorých sa nesmie hovoriť na verejnosti - náboženstvo a politika". Náboženstvo sa dostáva do centra pozornosti nenáboženských ľudí len vtedy, keď sa kazateľ vyspí s cudzou ženou alebo keď ukradne určitú sumu peňazí, ktorú cirkev vyzbierala v zbierke medzi veriacimi. Viera sa však považuje za súkromnú záležitosť.

Nikdy nezabudnem na finále basketbalovej ligy pred niekoľkými rokmi. V tom roku vyhral tím Philadelphie a všetky médiá sa mohli odtrhnúť, aby urobili rozhovor s hviezdou tohto tímu, Juliusom Ervingom, známym ako "Dr. J.". Ešte si ani nestihol utrieť pot z čela, keď sa ho opýtali: "Odkiaľ beriete energiu? Čo vám dáva silu byť nielen skvelým športovcom, ale aj človekom, ktorý sa stará o potreby iných ľudí?" Doktor J. bez váhania odpovedal: "Sú to dve veci. V prvom rade je to moja rodina. Moja manželka má v mojom živote veľmi dôležité miesto. A čo je ešte dôležitejšie, môj život patrí Ježišovi Kristovi, môjmu Pánovi a Spasiteľovi. On je stredobodom môjho života a som mu veľmi vďačný za všetko, čo som dosiahol na ihrisku aj mimo neho."

Potom ešte chvíľu rozprával na túto tému, ale moderátorovi sa to zjavne nepáčilo. Televízna stanica s tým však nemohla nič urobiť. Išlo o priamy prenos a do toho sa nedalo zasahovať. V tom momente Dr. J. prekročil nepísané zákony sekulárnej spoločnosti. Pochopil, že má jedinečnú príležitosť osloviť milióny divákov, ktorí ho považujú za svoj idol a vzor. V skutočnosti im povedal, že podstatou života nie je basketbal, ale Ježiš Kristus. Jeho konanie však bolo pre sekulárnu spoločnosť neprijateľné. O náboženstve sa na verejnosti nehovorí. Odvtedy som nevidel rozhovor s Juliusom Ervingom v živom vysielaní.

Cirkev už dnes nie je hlavným článkom spoločnosti. Na verejnosti už nehrá hlavnú úlohu. Politika, vzdelávanie a ekonomika slúžia skôr svetským než náboženským záujmom. A táto privatizácia, tento presun viery do súkromnej sféry, je faktorom, ktorý akoby robil z viery niečo, čo je pre život čoraz menej dôležité.

Žijeme v čase prudko sa rozvíjajúcej sekularizácie. Nikto sa neplánuje stať sekulárnym človekom. Zvyčajne sa ním stane v priebehu určitého obdobia. Vedecké poznanie, pluralizmus a privatizácia si nenápadne vyberajú svoju daň. Človek si síce stále

zachováva určitý "zmysel pre cieľ", ale jeho presvedčenie nie je silné a chýba mu možnosť duchovne sa zdieľať v organizovanej skupine, napríklad v zbere.

Výsledkom tohto vývoja je, že sociálne štruktúry sú čoraz menej schopné poskytovať oporu náboženskému prístupu k životu. Náboženské presvedčenie stráca svoju pevnosť a stáva sa relatívnym. Zdá sa, že je to vecou osobnej voľby.

Jednou z reakcií na sekularizáciu - reakciou, ktorá ničí význam minulosti a nádej do budúcnosti - je únik do prítomnosti. Život "jesť, piť a veseliť sa", v ktorom sa šport a zábava stávajú akýmsi osobným náboženstvom, sa odohráva mimo cirkvi.

Ďalšou reakciou na sekularizáciu je únik do skupiny, ktorá sa chráni tým, že sa vylučuje zo sveta. Patria sem ultraortodoxné kresťanské spoločenstvá aj nebezpečné sekty, z ktorých sa regrutujú asociálni jedinci a nábožensky nezaraditeľní čudáci. Takéto spoločenstvo, nech už je akéhokoľvek typu, sa v týchto chaotických časoch stáva pre človeka bezpečným útočiskom.

Najčastejšou reakciou na nápor sekularizácie je zaujatie sa vecami tohto sveta. Ak je tento svet všetko, čo existuje, potom jeho bremená a problémy stačia na to, aby pohltili všetku našu pozornosť. Modlitba a chodenie do kostola akoby predstavovali únik - akoby to bola strata času, ktorý by sa dal lepšie využiť v meniacej sa spoločnosti. Poznanie sa získava skôr rozumom než zjavením. Sekulárny človek sa usiluje vybudovať si vlastný rebríček hodnôt a stanoviť si vlastné ciele a Boha nevníma ani ako pomocníka, ani ako sudcu.

Samotná sekularizácia je pomerne neutrálnou záležitosťou. Pozitívnu stránkou je, že sekularizácia svojím dôrazom na vzdelanie, vedu a toleranciu prispela k zlepšeniu života mnohých ľudí vrátane kresťanov. Vďaka diskreditácii povier už ľudia nemajú takú silnú tendenciu uzatvárať sa pred svojimi skutočnými problémami do náboženských systémov, ktoré popierajú realitu.

Odvrátenou stranou sekularizácie je, že v mnohých ohľadoch ničí skutočnú vieru. Sekularizácia spôsobuje, že viera sa zdá byť relatívna a nedôležitá. Starosť o dosiahnutie svetských cieľov vytláča duchovnú stránku života. Okrem toho sekularizácia na mnohých miestach odstránila cirkev z centra diania. Cirkev preto často zlyháva v schopnosti oslovit' nenáboženského človeka, ktorý usilovne hľadá duchovné riešenia životných problémov.

Existuje nejaký spôsob, ako sa vyhnúť tlaku sekularizácie bez toho, aby sme sa dostali do pasce popierania alebo úniku pred realitou? V dobe, keď je človek zahľtený médiami, je to veľmi ťažké. Sekularizácia síce nie je denomináciou, ale najvýrečnejší "evanjelista", ktorý kedy žil, hlása posolstvo sekularizácie. A sekulárne "evanjelizačné prednášky" sa konajú prakticky v každom adventistickom dome. Teraz hovorím o televízii.

Televízia je najvplyvnejším propagátorom sekularizácie v našom svete. Televízia svojím vedeckým uvažovaním, pluralizmom a privatizáciou náboženstva bombarduje každú domácnosť. Adventisti s obľubou zdôrazňujú potrebu presťahovať sa na vidiek, aby sme sa dostali preč od negatívnych spoločenských vplyvov. Preto som sa presťahoval z New Yorku do malého mestečka s tristo obyvateľmi, z ktorého to bolo do ďalšieho mesta sedem míľ. Každé ráno som však musel sledovať, ako si asi dva tucty detí krátia čas čakania na školský autobus pustošením môjho dvora. Prived'te televíziu na vidiek a budú tam vyrastať deti, ktoré budú poznať najnovšie názory, najnovšie módne výstrelky, drogy

a násilie. Televízia môže preniknúť aj do toho najodľahlejšieho kúta planéty. Ak pôjdete okolo ranča niekde v nevadskej púšti, vzdialeného sto kilometrov od najbližšej dediny, takmer určite uvidíte satelit, ktorý prijíma televízne vysielanie, vysielané priamo z centra New Yorku. Rovnako to funguje napríklad v severnom alebo južnom Poľsku. Život na vidieku už nie je to, čo býval. A to kvôli médiám a ďalším vplyvom, ktoré s nimi prichádzajú.

Televízia sa stala nástrojom, ktorý sprostredkúva vyššie opísané aspekty sekularizácie. Vďaka televízii môžu ľudia objavovať svet zo svojej obývačky, vidieť, ako sa žije v meste, a byť vystavení novým myšlienkam. Mnohí venujú pozornosť sexu a násiliu v televízii. Ale aj v Biblii je veľa sexu a násilia. Raz som prekladal z hebrejčiny 2.Sam 7-21. Dávidov dvor bol plný politických intríg, sexuálnej promiskuity, vrážd a znásilnení. Medzi Bibliou a televíziou je však veľký rozdiel. Sex a násilie v Biblii sú dôsledkom odporu voči Bohu alebo dôsledkom života, ktorý bol v rozpore s Božimi zákonmi. Problémom televízie však je, že v podstate oslavuje život bez Boha. Kedy sme naposledy videli, že by sa niekto modlil v hlavnom vysielacom čase televízie a jeho modlitba by bola vypočutá? Kedy sme videli, že by niekto dával Bohu dary, čím by dal jasne najavo, že jeho život plne podlieha Božej zvrchovanej vláde? Kedy bolo svedectvo o Bohu prezentované ako správna a hodnotná súčasť nášho života? Najdôležitejším tvorcom filozofie v dnešnom svete je tá malá škatuľka, ktorú máme v obývačke. Tá však nepredstavuje život, ako ho žijú kresťania.

Problém televízie spočíva v tom, že našu myseľ naplňa obrazmi života, v ktorých Boh nehrá žiadnu úlohu. Problémy sa neriešia modlitbou a štúdiom Písma, ale na pomoc prichádza ľudský dôvtip a schopnosti, prípadne šťastie. Spomínam si, ako som raz v moteli zapol televíziu a pozeral program s názvom MacGyver. V odľahlom kúte Montany naháňalo osem po zuby ozbrojených arabských teroristov neozbrojeného hrdinu. Prenasledovatelia mali guľomet, obrnené auto a rakety. Keby som bol v situácii toho muža, modlil by som sa a väčšina ľudí, či už patria do cirkvi alebo nie, by urobila to isté. Ale to MacGyver urobiť nemusel. Mal dôvtip, schopnosti a trochu šťastia. Vyznal sa v botanike, a tak dokázal z istých rastlín vyrobiť výbušnú a jedom napustenú zbraň, s pomocou ktorej zničil celú skupinu nepriateľov, zatiaľ čo on sám vyviazol bez jediného škrabanca. Svojím spôsobom sa to môže zdať ako neškodná zábava, ale stály prísun takéhoto materiálu prináša podprahové posolstvo, že vzťah s Bohom je niečo nepodstatné pre život a problémy, ktoré život prináša.

Tým nechcem povedať, že všetci adventisti by mali odstrániť televíziu zo svojich domovov. Takýto postoj by sme ako cirkev nezaujali. Nemyslím si ani, že v Hollywoode existuje sprisahanie s cieľom podkopať našu morálku. Televízia jednoducho prezentuje obrazy normálneho života tak, ako ho vnímajú sekulárni programátori. Ako kresťania by sme si však mali uvedomiť, že všetko, čo si nárokuje našu pozornosť, si nárokuje aj NÁS. Ak tráviť svoj čas pred televízorom namiesto modlitby a štúdia Písma, hrozí vám veľké nebezpečenstvo, že prepadnete sekulárnemu spôsobu života a myslenia. Ak patríte do skupiny ľudí, ktorí sú náchylní na sekularizáciu, zamyslite sa na chvíľu nad tým, aký vplyv má na vás druh zábavy, ktorú vyhľadáвате.

(Evanjelium v premenách času, Jon Paulien, Advent-Orion, pokračovanie na budúce)